

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex priori epistola Petri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

vita, hoc est Verbi Dei proprium erat, in mortem prolapsum, iterum exsuscitatum non est?

Quod vnus sit Filius & Dominus Iesus Christus.

Ex prima catholica
Ioannis.

1. Ioan. 6. 1.
v. 1.

QUOD fuit ab initio, quod audiui, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, & manus nostra contrectauerunt de Verbo vita: & vita manifestata est, & vidimus, & testamur, & annuntiamus vobis vitam eternam, quae erat apud Patrem, & apparuit nobis. En illum qui fuit ab initio, vitaque aeterna, hoc est Dei Patris Verbum, oculis se vidisse, manibusque contrectasse testatur: cum tamen Verbum quod ex Patre procedit, sua natura aspectum fugiat, tangique nequeat: siquidem quod corpore vacat, id sub tactatione non cadit. Atqui Verbum incarnatum oculis vidisse, & manibus contrectasse se ait. Quare licet Verbum caro factum est, vnus tamen est Filius, vnus Deus, vnus Dominus.

Quod fides tendat in Christum, tamquam in Deum.

Ex prioris epistola Petri.

1. Petr. c. 1.
v. 21.

VT, inquit, fides vestra, & spes esset in Deo. Atqui Christus per sanctos apostolos annuntiatur, imo ipsemet ita ait: Amen amen dico vobis, qui credit in me, habet vitam eternam. Cum ergo fides in Deum feratur, & Christus, In me credite, dicat; quomodo planum non est, ipsum esse Deum?

Ioan. c. 6.
v. 47.

μα, ἴδον ὃν τὸ κτ' Φύσιν ζωῆς, τοῦ-
πέσι τῶ ἐκ θεοῦ ὄντος λόγου;

ANNO
CHRISTI
431.

Οὐ εἰς ὁ υἱὸς καὶ κύριος
Ἰησοῦς Χριστός.

Εκ τῆς Ἰωάννου ὁπισθοῦς θεωρίας
καθολικῆς.

Οὗ ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἑώρακα μετὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐστασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν τοῦ τῶ ζωῆς καὶ τῆ ζωῆς φανερώσεως, καὶ ἑώρακα μετὰ, καὶ μετὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν ζωὴν πλὴν αἰώνιον, ἥ τις ἡ ζωὴς τοῦ πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν. Ἰδοὺ τὸ ὄντα ἀπ' ἀρχῆς, τοῦ περὶ τῶ ἐκ τῶ πατρὸς λόγου, τὸ ζωὴν πλὴν αἰώνιον ἑωρακέναι φησὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ μετὰ καὶ χεῖρσι ψηλάφησαι καὶ τοῦ κτ' Φύσιν ἰδεῖν ὅτι τῶ πατρὸς ὄντος λόγου καὶ ὄντος ἀοράτου καὶ ἀσώφους ἀναφῆς ἢ τὸ ἀσώματον. ἀλλ' ἐν σαρκὶ γερονότα τὸ λόγον ἑωρακέναι καὶ ψηλάφησαι φησὶν. εἰς οὗ ἀρεὰ ὅτι υἱὸς καὶ θεὸς καὶ κύριος, καὶ εἰ γερονε σαρκὶς ὁ λόγος.

Οὐ εἰς Χριστὸν ἢ πίστις,
ὡς εἰς θεόν.

Εκ τῆς Γ' τοῦ ὁπισθοῦς θεωρίας.

ΩΣΤΕ, φησὶ, τὸ πιστὸν ὑμῖν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν. καὶ τοῖς Χριστοῖς κηρύττεται διὰ τῶν ἀγίων ἀποστόλων. καὶ αὐτὸς δὲ ποῦ φησὶν ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστὸν εἰς ἐμὲ, ἐξ ἧς ζωὴν αἰώνιον. ὅτε τοῖς νυν εἰς θεόν ἢ πίστις, Χριστοῦ λέγοντες, εἰς ἐμὲ πιστεύετε πῶς ἐκ αὐτοῦ θεὸς ἀναρῶς;

Εκ